

støtte den handicappede, når det gælder om at leve op til ens arbejdsgiveransvar og få lavet en ordentlig kontrakt med medarbejderen på området.

Jeg oplyste for 14 dage siden, at KL om kort tid udsender en vejledning og en standardkontrakt for ansættelse af hjælpere til kommunerne, så de har det at tage udgangspunkt i. Jeg nævnte også, at vi er i gang med at udarbejde en brugerhåndbog, hvor vi gør opmærksom på alle de ting, man skal tage højde for og være opmærksom på, og endelig nævnte jeg også, at vi vil prøve at undersøge den svenske model, hvor man åbenbart kan få nogle til at påtage sig arbejdsgiveransvaret, netop for at se, om det er noget, vi kan indføre i Danmark. Der er altså en række initiativer i gang, som sigter mod at understøtte arbejdsgiveren i bestræbelserne på at leve op til det ansvar, man har på området.

Arne Toft (S):

Jamen det har jo også vist sig, at hjælperne bliver aflønnet på forskellig måde, altså ansat på forskellige løntrin fra den ene kommune til den anden. Men generelt er det jo sådan, at hjælperne ikke har ret til pension, og jeg mener altså, at vi her i Folketinget har vedtaget lovgivning om, at alle lønmodtagere skal have ret til pension.

Det er jo klart, at kommunerne forholder sig til de aftaler, som KL har indgået, og når de aftaler ikke indeholder noget om pension, siger kommunerne jo nej. Derfor mener jeg altså, at når man ikke selv kan finde ud af det, er vi herinde nødt til at lovgive om, at alle ansatte, også medhjælperne, har ret til pension.

KL 15.45

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan altså kun gentage, at serviceloven ikke på nogen måde giver mig bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om ansættelsesforhold. Det er simpelt hen ikke muligt i dag, og derfor hilser jeg velkommen, at KL har taget initiativ til at udsende en standardkontrakt og en vejledning, der netop vil give et godt grundlag for at finde ud af, hvordan man skal aftale et ansættelsesforhold.

Jeg vil gerne endnu en gang understrege, at jeg synes, det er afgørende, at vi netop sørger for, at der er en fleksibilitet med hensyn til, hvad det er for et behov, og hvordan hjælpen skal tilrettelægges. Det er jo det, der er styrken i den tilvalgsmulighed, der er, når man vil gøre brug af hjælpeordningen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Arne Toft for et sidste spørgsmål.

Arne Toft (S):

Jeg er enig med ministeren i, at den handicappede selv skal have lov til at ansætte sine hjælpere, men jeg mener også, at hvis arbejdsmarkedets parter ikke kan klare situationen, er det rimeligt, at vi sørger for, at de medhjælperne får et ordentligt ansættelsesforhold, som kan sammenlignes med lignende ansættelsesforhold i det kommunale system, hvor det offentlige betaler til pension. Jeg tror, vi på den måde undgår en masse problemer med den handicappede og den ansatte.

Vi har for ikke så lang tid siden set afskedigelser, hvor den handicappede måtte betale op til 200.000 kr. Det tror jeg vi kan komme ud over, hvis vi skaber nogle bedre forhold og skaber uddannelse for medhjælperne, og hvis de nye aftaler ikke giver hjælperne samme ansættelsesbetingelser som andre – her tænker jeg på pension og uddannelse – vil ministeren så være med til at medvirke til, at de får det?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan altså forstå på spørgeren, hr. Arne Toft, at han ingen tiltro har til, at arbejdsmarkedets parter kan indgå aftaler på dette område. Det synes jeg er lidt overraskende, og jeg vil gerne advare imod, at vi fra centralt hold skal fastsætte meget præcise regler om, hvad der kan aftales i et ansættelsesforhold.

Jeg synes netop, det er en styrke i hjælpeordningen, at det er op til den pågældende handicappede og medhjælperen at finde ud af, hvordan og hvorledes ansættelsesforholdet skal være. Dermed bliver der en ekstra mulighed for at vælge den hjælp og støtte, man har brug for, og det har jeg ingen planer om at lave om på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 4756

17) Til socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

»Vil ministeren – på baggrund af ministerens gentagne kritik i det forløbne år af kommunernes myndighedsindsats på en lang række sociale områder – tage initiativ til at bruge de igangværende kommuneforhandlinger til at få aftalt